

EXHORTACIÓ APOSTÒLICA POSTSINODAL *CHRISTUS VIVIT*

CAPÍTOL PRIMER - QUÈ DIU LA PARAULA DE DEU SOBRE ELS JOVES? (5-21)

1- QUÈ ENS DIU L'EXHORTACIÓ?

El Papa Francesc pretén oferir només unes pinzellades sobre com la Sagrada Escripura presenta dos aspectes de una visió creient sobre el jovent: primer, els joves com realitat humana, i segon, la trobada del Senyor amb ells (núm. 5). Per aconseguir tal objectiu, considera l'Antic Testament, del qual pren vuit exemples, ordenats segons l'índex canònic de llibres bíblics, i després, el Nou Testament, del qual en pren quatre detalls que conviden a una reflexió més ampla.

2- IDEES-REFLEXIÓ PER A LA PASTORAL

De l'Antic Testament, el Magisteri de *Christus Vivit* ens presenta vuit models de diverses èpoques històriques i de diversa condició social i religiosa, homes i dones. La voluntat de la Paraula de Déu, a la llum de l'ensenyament de l'Església és que la joventut és una etapa de la vida que no està exempta de la gràcia de Déu. És més, l'etapa de la joventut necessita de models de santedat i de procés de purificació i creixement espiritual, perquè hom pugui entendre que, malgrat el procés de santedat no és lineal, els pecats no són irreversibles, si hi ha desig de conversió, ni el fet de «ser bons» és suficient per a tranquil·litzar la consciència. Sempre es pot anar més enllà en la vida de la gràcia de Déu

Josep (Gn 37-50). Fill del patriarca Jacob, va rebre el do de comunicar-se amb Déu a través de somnis i de liderar el destí dels seus germans a l'Antic Egipte (núm. 6).

Gedeó (Jg 6-8), jutge o líder espiritual d'Israel en un temps de transició entre l'arribada a la Terra promesa, aconseguida per Moisès i Josuè, i l'establiment consolidat de les tribus d'Israel allí. És model dels joves que no volen edulcorar la realitat, sinó que desitgen anar a fons, humanament parlant (núm. 7).

Samuel (1Sm 1-25). De la inseguretat de la infància, va esdevenir el profeta que ajudà a consolidar una nova etapa en la vida del Poble de Déu: l'establiment dels monarques. I ho va aconseguir perquè «va escoltar la Paraula del Senyor» (1Sm 3,1-10).

David (1Sm 16-2Re 1). Malgrat la seva joventut, el Senyor va escollir-lo com a rei, perquè Déu no mira les aparençes, sinó la sinceritat espiritual de les persones (núm. 9).

Salomó (1Re 3-11). La seva set de saviesa va néixer d'un do del cel, que el mateix Salomó, en veure's jove i inexpert per a l'ofici de rei de les tribus d'Israel, va suplicar humilment (núm. 10)

Jeremies (Jer 1,4-10). De manera semblant, però en l'ofici de profeta, va suplicar el do de la fortalesa i prudència morals per tal d'escometre la missió d'exhortar el Poble de Déu enmig de la gran tribulació de l'exili a Babilònia (núm. 10).

La serventa judaïta (2Re 5). La presència femenina no que exclosa. Aquesta serventa va ser la persona que va connectar el seu amo, un rei no creient, Naaman, rei de Síria, amb el profeta Eliseu per tal que es pogués guarir (núm. 11). Aquest home ha arribat a ser un model del que Déu fa amb la humanitat a través del sagrament del Baptisme.

Rut (Rut 1-4). Àvia del rei David, és model de generositat i audàcia. Generositat, perquè va ajudar la seva sogra, quan Rut, jove, va enviduar. I audàcia, perquè va manifestar gran energia personal per a sortir endavant en els reptes de la vida present (núm. 11).

Del Nou Testament, però, només ens fa una presentació molt ràpida, perquè hi ha aspectes de la doctrina cristiana que apareixeran posteriorment. Concretament, pensem en la jove Maria, quan esdevé Mare de Déu; apareixerà al capítol següent (núms. 43-48).

El model real per excel·lència és Jesús, perpètuament jove, perquè joventut significa tenir la capacitat d'estimar sempre (núm. 13). Ell ens convida a la conversió: passar del model d'«home vell», estil de vida de pecats, a una «humanitat nova», rejuvenida per la gràcia del Senyor.

La trobada del Senyor amb algunes persones, durant la seva vida pública, donen testimoni d'aquesta renovació real i espiritual, com ara l'home ric (Mc 10,17-31). Igualment, la doctrina del Senyor inclou ensenyaments espirituals que proposen a jovent com a models de perdó i santificació. En aquest punt, el Papa abunda: recorda la paràbola del jove fill pròdig, prototip del jovent que creu que en la misericòrdia de Déu, malgrat els propis pecats (Lc 15,11-32). També proposa la paràbola de les deu verges (Mt 25,1-13): són dos models de estil de vida dels joves. Hi ha les joves prudentes: actives, vivint amb desperta aquesta etapa de la vida, i hi ha les nècies, que amb actitud adormida, sense poder o voler establir relacions interpersonalment sòlides i madures (núm. 19).

3- QÜESTIONS A COMPARTIR I PROPOSTES/CONCLUSIONS

A continuació, oferim quatre preguntes que afecten els quatre àmbits que afecten la nostra vida individual i col·lectiva, en relació amb el jovent. Caldrà sempre escollir un dels textos bíblics que el document magisterial ens proposa i que hem enunciat a cada epígraf del resum.

VIDA ESPIRITUAL

- En relació amb la «joventut espiritual», que el Papa expressa en el seu document, ¿quina és la nota predominant en la meua personalitat? ¿Obert/a la gràcia divina o bé entretingut/da en les qüestions fugisseres del món present? ¿Recordo la importància de la gràcia de Déu en la meua vida? Celebro assíduament els sagraments que em confereixen o renoven en l'amistat amb Déu? Recordem: la joventut és un símbol de la persona que roman en amistat contínua amb el Senyor.

VIDA APOSTÒLICA

- ¿Quina relació tinc amb els joves de l'àmbit parroquial/pastoral on treballo? ¿Podria insistir-hi més? ¿Em veig capacitat/da a col·laborar amb algun àmbit de promoció juvenil de la parròquia/moviment eclesial...?
- ¿Prego pel jovent? ¿O només m'entreting en veure-hi els errors o imperfeccions pròpies d'aquesta etapa de la vida?
- ¿Proposo un model de vida que testimonia la força que té Déu en la meua vida ordinària?

TESTIMONI ECLESIAL (PARRÒQUIA, MOVIMENT, REALITAT ECLESIAL)

- Com a parròquia, ¿quin testimoni eclesial d'amor i de joventut espiritual oferim als joves? ¿Els oferim espais de pregària, formació, coordinació en accions pastorals?
- ¿Conec la realitat social juvenil del meu/nostre entorn? Cal pensar que no podem estimar a aquells als qui, bo i podent-ho fer, no els coneixem.

INCIDÈNCIA EN EL MEU/NOSTRE ENTORN

- ¿Quins punts forts té la parròquia per a poder atraure els joves? Ens referim a: espais, iniciativa parroquial, actuacions atractives per a joves, mancances estructurals del barri/municipi que podríem suplir...
- ¿Quines són les febleses morals/pràctiques de la nostra parròquia? ¿Es poden corregir?
- ¿Hem avaluat suficientment les oportunitats que el nostre entorn ens ofereix per a donar a conèixer als joves la doctrina de Crist i la vocació a la vida cristiana, en tota la seva riquesa? ¿Som conscients que, en un món en canvi, estar desperts a aquests indicis és OBLIGATORI, NECESSARI, IMPRESCINDIBLE?
- ¿Quins elements del nostre entorn, creiem que encara ens superen, en relació amb els joves? ¿Els podem enumerar? ¿Els presentem al Senyor, perquè els transformi en oportunitats de conversió, purificació, creixement i èxit apostòlic?

4- TEXTOS EVANGÈLICS/PREGÀRIA

- Mc 10,17-31 / Lc 15,11-32 / Mt 25,1-13
- *“Tard us vaig estimar, oh Bellesa tan antiga i tan nova, tard us vaig estimar! I vet aquí que vos éreu dins de mi, i jo era fora de mi mateix, i jo us cercava al defora i em llançava, deforme com era, cap aqueixa bellesa de les vostres criatures. Vós éreu amb mi, però jo no era amb vos. Em retenien lluny de vos precisament aquelles coses que, si no fossin en Vós, no serien. Em cridàreu i clamàreu, i vencéreu la meua sordesa; fulguràreu, resplendíreu, i foragitàreu la meua ceguetat; flairàreu, i vaig aspirar el vostre perfum, i sospiro per vos; vaig tastar-vos, i tinc fam i set de vos; em tocàreu, i vaig clamar de desig per la vostra pau.” (Confessions, 10, 27, 38. Citat al nº 17)*